CONVOCATÒRIA:

Creients en Diàspora. 30 de juny 2007. 10h. Casa de la Solidaritat.

Hola a tothom,

A la darrera trobada vam estar parlant de l'espiritualitat a arrel de la persona humana, abans i després de les religions. Com sempre, va ser un tema interessant i els temps se'ns va fer curt. Es van dir coses com:

- Estem al món per ser feliços, la religió ens dóna transcendència, allibera i promet felicitat futura però a vegades encasella i justifica societats injustes.
- Cal aprendre d'altres religions (com les africanes) poc proselitistes ,sense imposicions
- Hem de deixar emergir altres religions i espiritualitats sense voler aplicar a través de la religió normes fetes des d'Occident a societats totalment diferents a la nostra.
- Si estem pendents de la religió només com a sistema de normes podem trencar estructures "sociològiques" tradicionals de la societat on es vol transmetre.
- En d'altres societats hi ha molta dimensió comunitària i gairebé no existeix la individualitat, a vegades és la pròpia comunitat la que determina les normes per sobre de la religió.
- Si l'espiritualitat i el sentit de transcendència és inherent a la persona humana, com es pot explicar una societat com la vivim basada en la indiferència per aquest tema.

En aquesta propera trobada del 30 de juny, aprofundirem en aquest tema de l'espiritualitat més enllà de les religions. I es proposa fer-ho a partir de la següent pregunta:

Què hi ha de profund en l'espiritualitat de moltes persones d'altres cultures que els permet viure amb pau interior, dignitat i somriure amples, malgrat les fortes injustícies i l'opressió que pateixen dins de les seves societats?

Contarem amb la companyia i aportacions de persones de diferents tradicions religioses i espirituals (musulmana, hinduista, ...) com el Romuald i el Joan Aragó (més totes aquelles persones que participin *in situ*).

Ja podeu prendre nota a l'agenda. I esperem que els dos textos de sota us serveixin.

PROPERA DIASPORA: Experiències d'Espiritualitat de les diferents tradicions (més enllà de les religions enteses com a sistema de doctrina)
Data: Dissabte 30 de juny del 2007
Hora: 10h.
Lloc: Casa de la Solidaritat, c. Vistalegre 15, 08001 Barcelona.
Organitza: Carme Lamarca, Montse Dolz, i Xavi de Pedro

Correu-e: bustia-diaspora@moviments.net
Web: http://moviments.net/diaspora

"En un determinat lloc d'una accidentada costa, on eren freqüents els naufragis, hi havia una petita i desmanegada estació de salvament que constava d'una simple cabanya i un humil vaixell. Però les persones que l'atenien ho feien amb veritable dedicació i sense preocupar-se de la seva pròpia seguretat si tenien la sospita que en alguna part hi havia un naufragi. D'aquesta manera van salvar moltes vides i es va fer famosa l'estació.

I a mesura que creixia dita fama, va créixer també el desig de gent d'associar-se a ells amb

tan excel·lent labor. Es va ampliar la plantilla de socorristes, es van comprar nous vaixells i s'ensinistrà a noves tripulacions. La cabanya va ser substituïda per un confortable edifici, i ja que els naufragis no es produeixen tots els dies, es va convertir en un popular lloc de trobada, en una espècie de club local. Amb el pas del temps la vida social es va fer tan intensa que es va perdre gairebé tot interès pel salvament. Quan algú era rescatat del mar, es feia perceptible un cert enuig, sia perquè els nàufrags solien anar bruts sia perquè estaven malalts o bé empastifaven els mobles i la moqueta.

Les activitats socials del club aviat es van fer tan nombroses, i les activitats de salvament tan escasses, que en una reunió del club es va produir un enfrontament amb alguns membres que insistien a recuperar la finalitat i l'activitat originàries. Es va procedir a una votació, i aquells esvalotadors, van ser convidats a abandonar el club i crear un altre pel seu compte.

I això va ser justament el que van fer: crear una altra estació en la mateixa costa, una mica més enllà, en la qual van mostrar tal desinterès de si mateixos i tal valentia que es van fer famosos pel seu heroisme. Amb la qual cosa va créixer el nombre dels seus membres, es va reconstruir la cabanya...i va acabar apagant-se el seu idealisme.

Si per casualitat, visiteu aquella zona, us trobareu amb tota una sèrie de clubs selectes al llarg de la costa, cadascun dels quals se sent orgullós dels seus orígens i de la seva tradició. Encara segueixen produint-se naufragis en la zona, però a ningú sembla preocupar-li massa."

De "**La Pregària de la Granota**", 1987. Anthony de Mello, s.j.

"Tarde o temprano la pobreza exterior va a desaparecer, ya que ahora poseemos tecnología para hacerla desaparecer, y entonces surgirá el verdadero problema.

Las personas realmente pobres son aquellas a las que les falta amor; y la totalidad de la Tierra está llena de esa pobre gente hambrienta. Tarde o temprano la pobreza exterior va a desaparecer, ya que ahora poseemos tecnología para hacerla desaparecer, y entonces surgirá el verdadero problema. El verdadero problema será la pobreza interior. Ninguna tecnología nos puede ayudar en eso. El hambre exterior desaparecerá -podemos alimentar a las personas, somos capaces de hacerlo ahora, pero ¿quién alimentará el espíritu, el alma? La ciencia no puede hacer eso. Hace falta algo más, y ese algo es lo que yo llamo religión. Entonces la ciencia habrá hecho su trabajo; entonces solo la verdadera religión entrará en el mundo.

Hasta ahora la religión ha sido únicamente un fenómeno raro... de vez en cuando aparece un Buda, un Jesús, un Krishna. Estas son personas excepcionales; no representan a la humanidad. Simplemente anuncian una posibilidad, un futuro. Pero ese futuro se acerca. En cuanto la ciencia haya liberado los poderes potenciales de la materia y el hombre quede físicamente satisfecho -posea un refugio, suficiente alimento y educación-, entonces verá por primera vez que va a necesitar un alimento muevo. Ese alimento es el amor, y la ciencia no puede brindárselo al Hombre; la ciencia carece de formas de entender el amor. Eso solo puede conseguirlo la religión. La religión es la ciencia del amor."

De "**Día a Día. 365 Meditaciones para el aquí y el ahora**". 2001. Osho.